

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. №. 294.

Anden Sæssion.

78de Møde.

Onsdagen den 29de Januar.

(Fortf.)

F. N. Hansen (fortsat): Uagtet jeg saaledes i det Hele taget ikke ynder, at disse tre Paragrapher, 9, 10 og 11, ere satte i Forbindelse med den øvrige Deel af Lovforslaget, saa er jeg dog gaaet ind ogsaa paa dem, fordi jeg anseer det for ønskeligt, om disse to Sager, der begge siges at være paastrængende, kunde blive afgjorte hurtigt og samtidigt. Dengang da den nærværende § 9 var under Comitébehandling, som et særskilt Lovforslag, da havde jeg dertil stillet et separat Botum i Comiteen, hvilket gik ud paa, at Forældrene ikke skulde have Lov til at forandre den engang gjorte Bestemmelse med Hensyn til deres Børns religiøse Opdragelse, uden i det Tilfælde, at Forældrene selv skiftede Religion, og saaledes førte Børnene med sig selv over til denne nye Troesbekjendelse, til hvilken de da begge, eller idetmindste eet af dem, kom til at høre, saaledes at Børnene under ingen Omstændigheder maatte opdrages i nogen anden Troesbekjendelse end den, som en af Forældrene bekjendte sig til. Den Grund, som bevægede mig til at stille dette Ændringsforslag, vil jeg her kortteligen antyde; det var nemlig den, at jeg anseer det for i religiøs Henseende at være en Modsigelse, om Forældrene vilde opdrage deres Børn til anden Religion end den, som de selv med fuld Overbeviisning bekjendte sig til og troede paa. Imidlertid vil det sees, at jeg, som Medlem af den Comité, der havde det nu foreliggende, mere omfattende, Lovforslag under Behandling, ikke har holdt fast paa dette separate Botum, og, hvad der har bevæget mig til foreløbigt at opgive det, det har været forskellige Grunde; først

den, at § 9 nu ikke mere stod alene som et særskilt heelt Lovforslag, men var sat i Forbindelse med andre Paragrapher, der nærmere bestemte og begrænsede den, navnlig med § 11. Saalænge nemlig § 9 stod alene som et særskilt Lovforslag, da forekom det mig, som om dette Lovforslag var holdt i en altfor abstract, svævende Almindelighed, saa at man mere derved syntes at see hen til hvad der kunde være logisk, end hvad der kunde være praktisk gavnligt og udførligt, og, for nogenlunde at bøde derpaa, søgte jeg at afhjælpe denne Mangel derved, at jeg vilde sætte en Støtte af en religiøs Natur dertil ved mit separate Botum, for at man dog ikke skulde gaae saa vidt i denne logiske Conseqvent, at man gav Forældrene Ret til aldeles uden videre, og blot efter Lune eller verdslige Hensyn, at raade for deres Børns religiøse Opdragelse. Imidlertid, da nu § 11 kom til og blev sat i Forbindelse med § 9, saae jeg i denne § 11 et praktisk Hjælpemiddel mod de Mangler, som jeg tidligere havde fundet ved § 9. Jeg troer nemlig, at der i § 11, som forøvrigt nu i dette Dieblif ikke foreligger til Behandling, at der i denne Paragraph indeholdes Bestemmelser af langt større praktisk Betydning, end de ved første Diekast kunde synes at have; thi, dersom denne § 11, og navnlig dens 2den Paragraph, bliver gennemført paa en saadan Maade, som man under de bestaaende Forhold maa tænke sig den praktisk gennemført her i Landet, saa vil den for en stor Deel have de Inconvenientser, som jeg havde antaget, at § 9 vilde medføre. — § 9 alene staaer nemlig, efter min Overbeviisning, om jeg maa bruge denne lignelse, ligesom et tyndt abstract, philosophisk Rør der vil svæve hid og did for enhver personlig Vilkaarligheds Bind, medens derimod § 11 giver den